

Wit Licht

Marco Borsato

Ik ben een mens van vlees en bloed
Een druppel in de oceaan
Onherkenbaar in de golven

Een korrel zand in de woestijn
Zo slokt de menigte mij op
En raak ik telkens weer bedolven

Refrein:
Maar gedragen door het witte licht
Stijg ik uit boven mijzelf
Ken ik even geen gewicht
Meer dan een schaduw in het witte licht
Met open ogen in de zon
Ontdek ik mijn gezicht

Ik word geboren in de bergen
Draag het water naar de zee
Maar waarom ben ik vergeten

Ik zet mijn stappen in het zand
Maar wordt geruisloos weggespoeld
En vul mijn plek weer in de leegte

Refrein:
Maar gedragen door het witte licht
Kom ik los van wie mij maakte
Knijpt de tijd zijn ogen dicht
Meer dan een schaduw in het witte licht
Met open ogen in de zon
Ontdek ik mijn gezicht

Ik voel dat deze kaars
Niet voor altijd zal blijven branden
Dus ik verdrink me in de schijn
Die dit licht voor even werpt

Nog heel even en de waarheid
Slaat de leugen weer keihard uit mijn handen
Mijn ogen branden als de hel
Maar ik ben liever blind
Dan dat ik hier nu sterf

Dio disse: "Sia la luce!" E la luce fu.

Gedragen door het witte licht
Kom ik los van wie mij maakte
Knijpt de tijd zijn ogen dicht
Meer dan een schaduw in het witte licht
Met open ogen in de zon

Gedragen door het witte licht
Stijg ik uit boven mijzelf
Ken ik even geen gewicht
Meer dan een schaduw in het witte licht
Met open ogen in de zon
Verlies ik mijn gezicht

Ik ben een mens van vlees en bloed
Een druppel in de oceaan
Ik ga ten onder in de golven...